

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 366/07
18.04.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Ljiljane Ivković Jovanović, Jasminke Stanojević, Mirjane Grubić i Stojana Jokića, članova veća, u parnici tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, adv., protiv tužene Republike Srbije - Uprava carina, koju zastupa Republičko javno pravobranilaštvo, Beograd, Odeljenje u Novom Sadu, radi naknade štete, vrednost predmeta spora 1.045.000,00 dinara, odlučujući o reviziji tužilje, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž.2013/05 od 1.11.2006. godine, u sednici održanoj 18.4.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE, kao neosnovana revizija tužilje, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž.2013/05 od 1.11.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Novom Sadu P.7592/01 od 22.2.2005. godine, stavom prvim izreke odbijen je prigovor mesne nenadležnosti Opštinskog suda u Novom Sadu, dok je stavom drugim izreke odbijen tužbeni zahtev kojim je tužilja tražila da se obaveže tuženi da joj plati na ime naknade materijalne štete za oduzeti putnički automobil iznos od 1.045.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 23.5.2000. godine pa do isplate. Stavom trećim izreke obavezana je tužilja da naknadi tuženom troškove parničnog postupka od 20.000,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu Gž.2013/05 od 1.11.2006. godine, žalba tužilje je odbijena, a prvostepena presuda potvrđena.

Protiv pravosnažne presude donesene u drugom stepenu, tužilja je blagovremeno izjavila dozvoljenu reviziju, pobijajući je zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu čl.386. Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" br.4/77..."Službeni list SRJ" br.3/02), koji se primenjuje na osnovu čl.491. st.4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS" br.125/04), Vrhovni sud Srbije je našao da revizija nije osnovana.

Prema činjeničnom stanju na kome je zasnovana pravosnažna presuda, tužilja je kao vlasnik putničkog vozila marke "aa" __, reg. oznaka __, specijalnim punomoćjem overenim u sudu ovlastila BB i VV da ovim vozilom mogu upravljati, otuđiti ga i preduzimati sve pravne radnje u odnosu na vozilo. GG, kao serviser je angažovan od strane BB i VV da preveze vozilo iz DD u ĐĐ radi popravke, što je i učinio, međutim, na carinskom prelazu EE, nije prijavio uvoz vozila. Pošto je dovezao vozilo u Republiku Srbiju, izvršio je prepravke, tako što je postojećoj karoseriji "__" promenio oblik u "__". Međutim 21.9.1995. godine, prilikom kontrole vozila na ŽŽ putu u Novom Sadu, isto mu je oduzeto od strane pripadnika MUP-a RS, zbog nesaglasnosti boje i oblika vozila sa podacima u saobraćajnoj dozvoli koja je glasila na ime tužilje. Protiv GG je pokrenut i prekršajni postupak (pred Saveznom upravom carina) koji je okončan donošenjem odluke kojom je oglašen odgovornim za carinski prekršaj (neprijavlivanje robe pri uvozu) iz čl.189. st.1. tač.3. u vezi čl.198. st.1. Carinskog zakona, kažnjen novčanom kaznom, a izrečena je i zaštitna mera oduzimanja motornog vozila, kao predmeta izvršenja prekršaja. Po pravosnažnosti ovog rešenja, Savezna uprava carina je 13.6.1997. godine prodala vozilo na javnoj licitaciji, i tužba GG u upravnom sporu pred Saveznim sudom je odbijena kao neosnovana (19.11.1997. godine).

Pravilno je pravosnažnom presudom primenjeno materijalno pravo kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, kada je odbijen zahtev tužilje za naknadu štete zbog oduzimanja vozila.

Prema čl.172. st.1. Zakona o obligacionim odnosima, pravno lice odgovara za štetu koju njegov organ prouzrokuje trećem licu u vršenju ili u vezi sa vršenjem svojih funkcija. Međutim, pravilna primena navedene zakonske odredbe podrazumeva da pravno lice odgovara samo za štetu koju je njen organ prouzrokovao trećem licu nedozvoljenim ili protivzakonitim vršenjem svojih funkcija.

U konkretnom slučaju, vozilo čiji je tužilja vlasnik, oduzeto je od GG, u čijoj je državini bilo, a koji je u zakonitom (prekršajnom) postupku oglašen odgovornim za carinski prekršaj iz čl.189. st.1. tač.3. u vezi čl.198. st.1. Carinskog zakona, a pravosnažnim rešenjem izrečena je i zaštitna mera trajnog oduzimanja vozila. Pri tom, odredbom čl.200. i 203. st.1. Carinskog zakona, koji je bio na snazi u vreme donošenja rešenja u prekršajnom postupku ("Službeni list SRJ" br.45/92...28/96), roba koja je predmet izvršenja iz čl.189. st.1. tač.1. do 4. ovog Zakona, oduzeće se i ako nije svojina učinioca prekršaja, zbog čega su bez uticaja navodi revizije da protiv tužilje (kao vlasnika vozila) nije vođen prekršajni ili bilo kakav drugi postupak.

Ostalim navodima u reviziji (kojima se osporavaju činjenice vezane za okolnosti ko je i na koji način dovezao vozilo u Srbiju - Novi Sad, kao i način oduzimanja vozila), osporava se utvrđeno činjenično stanje, što prema čl.385. st.3. ZPP, u postupku po reviziji nije dozvoljeno.

Na osnovu čl.393. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća - sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dm